

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Λιστίον ὁ στίχος λιπὰ 25
Ἐδαποῖσεις καὶ ἀγγέλαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΒΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Προπ. ηρώτα κ. 0' ἐξαμηνίαν

Ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἰδιαιτέρα ἀγγέλματα, ἀγγέλ-
λουσιν ἡμῖν ὅτι ἐκάστη παρερχομένη ἡμέρα
προσεγγίζει ἡμᾶς πλειότερον εἰς τὴν μαιραϊὰν
μεγάλην ἀπόρασιν καὶ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς
ἐνεργείας. Ὡς πληροφοροῦσιν ἡμᾶς, ἡ ἡμε-
τέρα κυβέρνησις, ὁμόφρονα ἔχουσα καὶ τὴν
Βασιλείαν, ἀπόφασιν ἔχει ἀμετάθετον νὰ μὴ
ἀποχωρήσῃ πρὸ τῶν ἐπανεληλυμένων, ἔστιν
δ' ὅτε καὶ ἐντόνων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτο-
βουλίων προτροπῶν, ἀλλὰ νὰ χωρήσῃ εἰς ἐ-
νέργειαν καὶ εἰς τὴν ἔμπρακτον υπεράσπισιν
τῶν ἀπειλουμένων δικαιωμάτων τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ.

Αἱ ἡμέραι ὅθεν διερχόμεθα ἄς κατ' αὐτάς
εἰσιν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν
βίου καὶ ἡ κρισιμότης τῶν καιρῶν ἐγένετο ἐ-
παισθητὴ τοῖς πᾶσιν. Ἐκαστος ἐννοεῖ ὅτι
ἐκεῖ ὅπου ἐξωθήθησαν παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα
ἢ ἀποχώρησις ἤθελεν εἶσθαι ἀτιμωτικὴ καὶ ἡ
μεταμέλεια ἤθελε παραγάγει τὰ δεινότερα
κακὰ δι' ἓν μικρὸν ἔθνος. Ἡ ἐθνικὴ φιλοτι-
μία ἤθελε τραφῆ εἰς τὰ καιρία, βλέπουσα ἐ-
αυτὴν ἐκτεθειμένην εἰς τὴν χλεύην καὶ τὴν
περιφρόνησιν τοῦ κόσμου.

Ἄς ἐτοιμαζόμεθα λοιπὸν καὶ ὅλοι συλλήβ-
δην καὶ εἰς ἕκαστος ἰδίᾳ, διὰ τὴν μεγάλην
ἐθνικὴν μυσταγωγίαν ἣτις πρόκειται νὰ τελε-
σθῆ ὑπὸ τὰ ὄμματα ἡμῶν. Τὸ ἔργον ὅπερ
ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν οἱ καιροὶ καὶ περιστάσεις
ἐπιδητικαί εἶναι μέγα, καθίστησι δ' αὐτὸ
μεῖζον ἢ ἡμετέρα ἐγκατάλειψις ἐκ μέρους τῶν
ισχυρῶν τῆς γῆς. Ἡ μικρὰ Ἑλλάς εὐρίσκει-
ται πρὸ τοῦ υπεράτατου ἀγῶνος ἐστερημένη
οἴλων καὶ συμπαθειῶν, διατελεῖ μαλιστα
ὑπὸ τὸ βῆρας ἰσχυρῶν δυσμενειῶν καὶ ἀμυρίας
πάσης ἐξωθεν συνδρομῆς. Διὰ τοῦτο ἡ ἐντα-
σις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ἀπαιτεῖται ἀπόλυ-
τος καὶ ἡ ἐβελουσία τοῦ ἔθνους ἐπιβάλλεται
εἰς ἀντιστάθμισιν τῆς μονώσεώς του.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει βαθυτάτην τὴν
συναίσθησιν τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν
καὶ τῶν καθηκόντων αἵτινα τῷ ἐπιβάλλουσιν
οἱ καιροὶ οὗτοι: ἂν δ' ἀκόμη δὲν ἐξεδηλώθη
ἅπανα αὐτοῦ ἡ στοργὴ πρὸς τὸ μέγα ἔργον
ὅπερ παρασκευάζεται καὶ δὲν προέκυψαν ἐν
ὄλῃ αὐτῶν τῇ ὠραιότητι αἱ πράξεις ἐκείναι
αἵτινες εἰσὶν ἀναπόφευκται εἰς τὴν εὐδωσίαν
αὐτοῦ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τινὰς ἀμφιβολίας αἰ-
τινες λυμαινόνται ἀκόμη τὴν διάνοιαν του
καὶ εἰς τινὰς τοῦ παρελθόντος ἀλγεινὰς ἀνα-
μνήσεις, αἵτινες δηλητηριάζουσι τὸ πνεῦμα
καὶ τὰς ἐλπίδας του.

Ἐσμέν ἐντούτοις πεπεισμένοι ὅτι ὁπότεν
ἐκ τῆς διανοίας τοῦ ἔθνους σεεδασθῶσιν τὰ
μαῦρα νέφη τῆς ἀμφιβολίας καὶ τῆς ἀπογο-

ητεύσεως, τὸ δ' ἔθνος πεισθεῖ ὅτι ἐσήμερον ἡ
στιγμὴ καθ' ἣν ἡ πατρίς ἔχει ἀνάγκη τῶν
ὑπηρεσιῶν ἑνὸς ἐκάστου καὶ ὅλων ὁμοῦ τῶν
τέκνων τῆς, θέλει ἀνάμνησθῆ τῶν ποραδό-
σεων τῆς φυλῆς τ.υ. καὶ τῆς πολυτίμου Ἀη-
ρονομίας τῆς ἱστορίας του. Περὶ τούτου οὐ-
δεὶς πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ, οὐδὲ νὰ κρίνῃ ἐκ
τοῦ ἐνεστώτος τὸ μέλλον.

Τὸ ἔργον, ἐπαναλαμβάνομεν, οὐτινος ἐπι-
λαμβανόμεθα δὲν εἶναι οὔτε εὐχερὲς οὔτε ἀνώ-
δουνον, ἐνέχει δὲ τοὺς μεγίστους κινδύνους·
ἵνα δ' ἐπιτελέσωμεν αὐτὸ μετὰ τιμῆς, πρέ-
πει νὰ ὑψωθῶμεν εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ, ὡς πολί-
ται ἔχοντες τὴν συναίσθησιν τῶν πρὸς τὴν
πολιτείαν καθηκόντων ἡμῶν. Μὴ ἀποθα-
ρύνῃ ἡμᾶς ἡ δυσμέμεια τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς,
διότι εἴμεθα πάντοτε ἐν καιρῷ καὶ δυνάμεθα
νὰ ἐκβιάσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν συμπαθειάν των,
δι' ἔργων ἀνταξίων ἔθνους φιλοτίμου καὶ ἀν-
δρείου. Ἄς ἔχωμεν δὲ πεποιθήσιν ἐπὶ τὴν
προστασίαν τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅστις
διεφυλάξας αὐτὴν ὡς ἱερὰν κιβωτὸν ἐκ τῶν
κατακλυσμῶν τῶσων αἰῶνων, δὲν θὰ ἐπιτρέ-
ψῃ νὰ ταπεινωθῇ αὐτὴ καθ' ἣν στιγμὴν, ἐ-
πομένη τῇ ἐντολῇ του, ὑποβάλλεται εἰς ὑ-
περάτατος θυσίας πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν
ἐκ τοῦ σκότους τῆς δουλείας καὶ τῆς δυστυ-
χίας. Ἄς ἔχωμεν τέλος πεποιθήσιν εἰς τὴν
μεγάλην καὶ ἀκατάβλητον ψυχὴν τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ, ἣτις διασωθείτα ὡς ἐκ θαύματος
διὰ μέσου τῶσων καταγίδων τῶν αἰῶνων,
δὲν ἔζησε μέχρι σήμερον ἵνα ἐκλείψῃ ἀνευ
μνημοσύνου. Ἄς ἀποβλέπωμεν μετὰ θάρρους
εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅπερ ἐπραγ-
ματοποίησε δυσχερέστατα ἔργα καὶ ἐνέβαλε
τὴν δυνάμιν πρὸς ἐπιτέλειαν τῶν ὠραιότερων
ἱστορικῶν πράξεων.

Ἰπὸ τούτων τῶν ἐλπίδων ἐμφορούμενοι ἄς
ἀπενίζωμεν πρὸς τὸ μέγα ἔργον ὅπερ ἐπιβάλλ-
εται ἡμῖν. Ἄν ἕκαστος ἡμῶν ἐπιτελέσῃ τὸ
καθηκὸν ὅπερ μᾶς ἐπιβάλλεται τὸ ἔργον ἔτε-
ται εὐχερὲς, οἱ δὲ καρπὸι αὐτοῦ θ' ἀποτελέ-
σωσι τὸ ἀδιάσειστον θεμελίον τῆς πολιτικῆς
ἡμῶν υπάρξεως καὶ τοῦ αἰσιωτέρου ἐθνικοῦ
μελλοντος.

—)(—

Ἐφ' ὅσον προσεγγίζομεν εἰς τὴν στιγμὴν
τῆς ἐνεργείας, καὶ αὕτη ἐγγὺς ἐστίν, ὡς
μαρτυροῦσιν ὅλα τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, κα-
θηκὸν ἐπιβάλλεται ὑπεράτατον εἰς τοὺς ὑπό-
χρέους πρὸς στρατίευσιν νὰ προσέλθωσιν ὑπὸ
τῆς σημαίας εἰς δὲ τοὺς ἤδη διατελοῦντας
ὑπ' αὐτάς νὰ κατασταθῶσιν ὅσον τάχιστα ἱ-
κανοὶ εἰς τὸ ἔργον εἰς δ' ἐκλήθησαν. Λεγο-
μεν τοῦτο ἐκ τῶν πρώτων, διότι δυστυχῶς
πολλοὶ ἀκόμη ἀποφεύγουσι τὴν υποχρέωσιν
τῆς στρατείας καὶ δὲν προσήλθον εἰς τὰς τά-

ξεις των καὶ διότι ἐπίσης πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπὸ
τὰ ὄπλα ἀνδρῶν δὲν ἐνεφορήθησαν ἀκόμη ὑπὸ
τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος καὶ θαρρῶς
προαίφρονται εἰς τὸ ἔργον δι' ὃ ἐκλήθησαν.
Εἶπόμεν τινὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλ-
λον περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐντοῦθα ἔδρου
οντος συντάγματος ἣτις δὲν εἶναι πολὺ ἐν-
θαρρυντικὴ καὶ ἴσως τινὲς ὑπέλαβον ὅτι τὴν
εὐθύνην τῆς καταστάσεως ταύτης ἐγνωσάμε-
μεν νὰ ἐπιρρίψωμεν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους ἄν-
δρες καὶ ἱκανοὺς ἀξιωματικούς· οἵτινες διεί-
κοῦσι τὸ παρ' ἡμῖν στρατιωτικὸν σῶμα. Οὐ-
δεμία τοιαύτη ἰδέα ἐνυπῆρχεν ἐν ἡμῖν αἱ ἀ-
τέλεια ἄς ὑπεδείξαμεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ συν-
τάγματι, δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς θαυ-
μίας ἢ ἀνικανότητος τῶν διοικούντων αὐτὸ καὶ
οἵτινες ἔχουσι βάθυτάτην τὴν συναίσθησιν
τῆς εὐθύνης των, ἀλλ' εἶναι τὸ προϊόν μα-
κροῦ τοῦ παρελθόντος ἀπρονοήσιας, καὶ μα-
κροτέρας κακοδιοικήσεως. Οὐχ' ἦττον ὁμοῦς
εἰς τὴν ἀτέλειαν τοῦ στρατοῦ συμβάλλει οὐκ
ὀλίγον καὶ ἡ ἐλλαττωματικὴ ἀνατροφή τοῦ
πολίτου Ἑλλήνος, ὅστις καλούμενος εἰς τὰς
στρατιωτικὰς τάξεις συνεπιφέρει τὰς κακὰς ἔ-
ξεις τοῦ πολιτικοῦ βίου καὶ ὅλας τὰς ἀτελεί-
ας τῆς ἀνατροφῆς του. Ἡ οἰκογένεια παρ' ἡ-
μῖν δὲν παρασκευάζει καλὸς πολίτας, τὸ σχολεῖον
ἐμοῦς, ἢ ἐκκλησία ὡσαύτως, ἢ πολι-
τεία δὲ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν τί ἔ-
καμε μέχρι τοῦδε ὡς πρὸς τοῦτο. Εἰς τὰ ἐλατ-
τώματα ταῦτα τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἡμετέρων
νέων, ὀφείλονται πολλοὶ τοῦ στρατοῦ ἀτέλει-
αι: Ἐκφράζομεν ἐντούτοις τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲ
ὀγαθὰ ἔμπροτα τῶν νέων ἐλλήνων, θέλουσι
κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς ἐθνικῆς δοκι-
μασίας, ἐπικρατήσῃ τῶν μειονεκτημάτων
των, ἢ δὲ κρισιμότης τῶν καιρῶν θὰ ἐμπνεύ-
σῃ εἰς τοὺς ἡμετέρους στρατιώτας πλειότεραν
καρτερίαν εἰς τὰς στερήσεις καὶ τὰς κακου-
χίας τοῦ στρατιωτικοῦ βίου καὶ θὰ κάμῃ νὰ ἴ-
θεωρήσωσιν ὡς ἀτιμίαν σφραγίζουσαν ἅπανα
αὐτῶν τὴν ζωὴν, πᾶσαν ἰδέαν ἀποφυγῆς τοῦ
καθηκόντος των.

ΠΑΝΑΓ. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

Τὴν πόλιν ἡμῶν κατέβληψεν ἡ εἰδωσις τοῦ
θανάτου τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου Παναγ. Χαλ-
κιοπούλου, ὅστις τέκνον αὐτῆς πολῦτιμον ἠγάσθη
καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς
καὶ τῆς εὐμερείας τῆς, καὶ ὑπετύπωσε τὴν σάβι-
γίδα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐργασίας του μὴ
πάντα τὰ παρ' ἡμῖν ἔργα κοινῆς χρησιμότητος
καὶ ὠφελείας. Μ' ὅλον ὅτι ὁ συμπολίτης ἡμῶν
οὗτος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπῆν ἐνευθεν, ζωὴν
διετηρεῖτο ἡ μνήμη τῆς πολυμαθείας του, καὶ
πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν του, τῶν πατ-

των αίσθημάτων του, και της ευγενείας της ψυχής του δια τουτο ή ειδικία του θανάτου του αλγεινιότατην ενεποίησε παρά πᾶσιν ἡμῖν αἰσθησιν, ἧτις ἐξεδελώθη πολυτρόπως. Ὁ βίος τοῦ Παναγι. Χαλκιοπούλου, δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀναγραφῆς ἵνα κατασταθῇ γνωστός και ἐπιζήση ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν μνήμην τῶν συγχρόνων και τῶν μεταγενεστέρων. Μακρὸς βίος ὅστις διέτρευσεν δόξα κληροῦ ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ, ὅστις ὑπῆρξε ἀδιάκοπος σειρά πάλαι ὑπὲρ τῆς προόδου και βράχος χριστιανικῆς καρτερίας ἐν μέσῳ τῶν ἀτυχιῶν και τῶν πικριῶν πονηρῶν ἡμερῶν, δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἐγκωμίων μας, ἵνα ζῆσῃ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ τόπου και εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ. Ἠλιθίστην ἀπάντησιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Χαλκιοπούλου, διότι ἠθροήθημεν εἰς κατεβιάσασθαι εἰς τὸν τάρον τὸν μόνον ἐπιζῶντα ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως μας, ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἠγάπησαν ἀνυποκρίτως τὸν τόπον και ἠργάσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἄνευ ὑστεροβουλίας, και ἠθροήθημεν ὅλον τὸ κενὸν τῆς ἐκ τοῦ κόσμου ἀποχωρήσεώς του. Διερμηνεῖς τοῦ κοινοῦ ἄλλοις τῆς πόλεως μας ἐγένοντο πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ τελευτήσαντος ὁ δῆμος Πατρῶν, τὰ διάφορα σωματεία τῆς πόλεως, ὁ Ἐμπορικός Σύλλογος «Ἐρμῆς», ὁ Γεωργικός Σύλλογος, οἱ δικηγόροι τῆς πόλεως, ὁ ἐνταῦθα ἐμπορικός οἶκος α Στάμος Γεωργακόπουλος και Παναγόπουλος » και πλείστα ἄλλα άτομα και οἰκογένειαι. Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ πρὸς τὴν οἰκογένειαν Χαλκιοπούλου, συλλυπητήριον γράμμα τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς, »

**Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
« ΕΡΜΗΣ »**

Ἐν Πάτραις τὴν 25 Ἰανουαρίου 1886.

Πρὸς τὰ ἀξιότιμα τέκνα τοῦ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΥ
Εἰς Ἀθήνας

Ὁ Ἐμπορικός Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς» χθὲς ἄμα τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἡμετέρου σεβαστοῦ πατρός, ἀσπμυνησκόμενος ἐν ὑπηρεσίᾳ αἱ προσέφερον ὁ πολῦτιμος ἀνὴρ τῷ Σωματεῖῳ τούτῳ κατὰ τὰ πρώτα εἶς τῆς ἰδρύσεώς του, τῶν ἐδουλεύσεών του πρὸς τὴν πολιτείαν και τῶν μόχθων αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ἐν γένει ἐθνικῆς δραστηριότητος, συγγλθεν εἰς ἐκτακτὸν συνεδρίῳσιν και ἐξέφρασε τὴν ἄκραν λύπην του, ἀνομολογῶν τὰς ἀρετὰς εἶναι τὴν χρησιμότητα τοῦ ἀνδρός, ἐνετείλατό μοι εἶναι νὰ διενεργήσω τὴν κατάθεσιν στεφάνου ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του και νὰ ἐκφράσω τοῖς τέκνοις αὐτοῦ τὰ εὐκρινῆ συλλυπητήριά του.

Ἡ Ἐπιτελῶν σήμερον τὸ ἀλγεινὸν τοῦτο καθῆκον ἐκφράζω ἡμῖν σὺν τῇ λύπῃ τοῦ Συλλόγου και τὴν ἀτομικὴν μου θλίψιν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπώλειᾳ, εὐχομαι δὲ τῷ ὕψιστῳ ὅπως κρατύνη ὑμᾶς ἐν τῇ δοκιμασίᾳ ταύτῃ και ἐπιπέμψῃ ἐφ' ὑμᾶς τὴν πατρῴα κληρονομίαν του, ἐπευχόμενος ἰδίᾳ τῷ φιλάτῳ αὐτοῦ υἱῷ ἵνα ἱκανοθῇ ἡ ἀναπλήρωσῃ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τὸν μετᾶστάντα πατέρα και ν' ἀκολουθήσῃ τὰ βήματα αὐτοῦ ἐν τῷ βίῳ.

Ἀδέκασθε παρακαλῶ τὴν ἐκφρασὴν τῆς λύπης μου καὶ τὴν διαβεβῶσιν τῆς ἀκρας ὑπολήψεώς μου, τῆς διατελῶ.

Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου «Ἐρμῆς»
Δ. ΣΤΑΜΟΣ
Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Προχθὲς ἐν μέσῳ ἀπειροῦ πλήθους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐγένετο ἐν τῷ ἐνταῦθα Δημοτικῷ κέντρῳ «Ἀπόλλων» ἡ ἐκκῶβευσις τοῦ λαχείου

τῆς Ἐπιτροπείας τῶν κυριῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅπερ ὡς γνωστόν ἡ ἐπιτροπεία αὕτη συνέστησε τῇ συμπράξει πολλῶν εὐγενῶν δεσποινῶν και δεσποινίδων τῆς ἡμετέρας πόλεως, αἵτινες προθύμως προσέφερον ἐπὶ τούτῳ κάλλιστα ἐργόχειρα και ἄλλα εἶδη. Ποτὲ εἰς ἄλλαν περίστασιν τὸ ἡμέτερον θέατρον δὲν περιέλαβε τόσον πολλὴν και ἐκλεκτὸν κόσμον, ὅσον ἐπὶ τῇ ἐκκαίρῃ τῆς ἐκκῶβευσεως τοῦ λαχείου τούτου. Ἡ ἐκκῶβευσις ἐγένετο τῇ ἐπιστάσει τῶν ἀξιοτιμῶν Κυριῶν τῆς Ἐπιτροπείας και διεξήχθη ἐν τάξει και ἄκρα ἀκριβείᾳ, χωρὶς νὰ λείψῃ και ἡ εἰς παρομοίας περιστάσεις ἀναπόφευκτο ζῆλοπότης. Τὸ λαχεῖον τοῦτο ἀπέφραξεν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ τρεῖς χιλιάδας δραχ. ἔδωκεν εὐκαιρίαν εἰς τὰς ἀξιοτιμῶν συμπολίτιδας νὰ ἐκδηλώσωσιν και αὐθιὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν αἰσθημάτων και ἀφορμὴν καλλίστης πανηγύρεως. Καὶ αὐθις ἀπευθόμενοι τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν τῇ ἀξιοτιμῷ ἐπιτροπείᾳ τῶν κυριῶν ἧτις εἶδε νὰ διεξαγάγῃ τόσον καλῶς παρομοίας φιλανθρωπικῆς ἐργασίας και ν' ἀναδείκνυται ἀνωτέρα ἡμῶν τῶν ἀνδρῶν ἐν πολλῷ.

Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν κατὰ σειράν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ ἕκαστος τῶν ὑπολῶν ἐκέρδισεν ἂν ἔν ἀντικείμενον τοῦ λαχείου. Προσκαλοῦνται ὅθεν ὅσοι εὐτυχῶν κερδοφόρων ἀριθμῶν νὰ προσπαγῶσιν τὰ γραμμάτια τῶν τῇ προέδρῳ τῆς ἐπιτροπείας κ. Σωσάνῃ Γερούσῃ και λάθωσιν τὰ κερδύθεντα. Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ εἰσὶν οἱ ἐπόμενοι:

2771,	4071,	2389,	1455,	759,	2033,
2361,	2067,	792,	2566,	463,	2158,
856,	1413,	404,	2904,	1203,	2997,
1703,	299,	2554,	2979,	48,	1949,
2417,	1004,	1874,	394,	1880,	1116,
663,	1272,	827,	1084,	1883,	2490,
616,	2808,	268,	1462,	385,	77,
1361,	2834,	1421,	2937,	1460,	892,
2756,	1161,	99,	1105,	1972,	2870,
415,	2298,	2617,	692,	377,	238,
151,	596,	1813,	408,	2861,	13,
1940,	1076,	426,	79,	2407,	2970,
230,	2573,	1551,	536,	250,	382,
391,	583,	181,	8,	1466,	380,
2209,	2762,	593,	2777,	1137,	409,
1306,	2606,	1681,	664,	1217,	29,
1005,	755,	2888,	820,	905,	2942,
2251,	387,	49,	1141,	150,	2373,
296,	2666,	776,	1122,	1911,	219,
2744,	1385,	2102,	1476,	2394,	774.

Ἡ νοθεία τοῦ ὀρκωτικοῦ συστήματος.

Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα παρ' ἡμῖν, νοθεύομενον ὁσήμεραι πλείοτερον, περιήλθεν εἰς τοιαυτὴν κατάπτωσιν και ἐξαχρείωσιν, ὥστε οὐ μόνον οὐδένα ἐκ πληροῦ πλέον προσιμῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀλλ' ἀποβαίνει καθ' ἑκάστην πλείοτερον βλάβηρον και ἐπικίνδυνον εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, ἧς καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς ἐλογίσθη ἀγκυρὰ και ἐγγύτης. Εἶναι καιρὸς ν' ἀρχίσῃ ἡ δημοσιὰ ἀποκαλύψει τῶν ἀτελειῶν και ἀσχημιῶν του, ἵνα πεισθῶσιν πάντες ὅτι ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλεται ἡ ἀναθεώρησις του και ἡ ἐπὶ ἀσφαλεστέρων βάσεων ἀνιδρύσις του.

Ὡς μέγα ἀγαθὸν ἐλογίσθη παντοῦ και πάντοτε ἡ ἀπόκτησις τοῦ θεσμοῦ τῶν ὀρκωτῶν δικαστηριῶν, τὸ δὲ ἡμέτερον σύνταγμα ἐξησφάλισεν ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, διὰ ρητῆς διατάξεως. Ἐντοῦτοις εὐεργέτης ἡμῶν ἤθελε λογισθεῖ ἐκεῖνος ὅστις ἠθέλη ἀπαλλάξει ἡμᾶς τοῦ ἀγαθοῦ τούτου και μᾶς ἐλευθερώσει ἐκ τῶν εὐεργετημάτων του, τόσον ἐγένοντο ταῦτα ἀφόρητα και ἐπικίνδυνα.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ συγγράψωμεν ἐνταῦθα ἐπιστημονικὴν πραγματείαν περὶ τοῦ ὀρκωτικοῦ συστήματος· θὰ καταδείξωμεν ἀπλῶς τὰς σαθρὰς βάσεις ὑπ' αἱ παρ' ἡμῖν τοῦτο ἐρείδεται και τοὺς αἰσχιστοὺς ὄρους ὑπ' οὓς λειτουργεῖ και τοῦτο ἵνα

διώσωμεν ἀφορμὴν εἰς σκέψεις πρὸς τοὺς ἔχοντας τὸ καθῆκον νὰ ἐπαναφέρωσι τοὺς ἐξαχρειωθέντας θεσμοὺς εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῶν τάξιν.

Και ἂν εὐτυχε νὰ μὴ ἀκούσῃ τις ποῖα τινὰ εἰσὶ τὰ ὀρκωτικὰ δικαστήρια παρ' ἡμῖν και ὑπὸ ποίους ὄρους λειτουργοῦσιν, ἀρκεῖ νὰ προσέλθῃ ἀπαξ εἰς τὸ ἀρκατήριόν του, νὰ ῥψῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἔδρας ἐφ' ἧς καθήντοι οἱ δώδεκα δικασταί, και θὰ πεισθῇ ὅτι παρ' ἡμῖν ὁ θεσμὸς ἐξέπεσον πολὺ χαμηλὰ και διακομωδεῖται ἀσυστόλως.

Ἐν τῇ συστάσει τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἐγκενεῖται πᾶσαι τοῦ θεσμοῦ τούτου αἱ ἐγγυήσεις, τὸ δὲ ποῖον τῶν δικαστῶν του, ἐθεωρήθη ὅτι εἶνε ἡ μόνη ἀσφάλεια τοῦ πολίτου. Διὰ τοῦτο πολλοὶ νόμοι τὴν καλὴν και λελογισμένην συγκρότησιν τῶν δικαστηριῶν τούτων περιέβαλον μὲ πολλὰς λεπτολόγους διατάξεις και ὑπέβαλον εἰς ἐπανειλημμένας δοκιμασίας κατέλεγγους. Παρ' ἡμῖν τὸ ποῖον τῶν ὀρκωτικῶν δικαστηριῶν οὐδεμίαν παρέχει ἀσφάλειαν, διότι ἡ συγκροτικὴ τῶν γίνεται παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν νόμων και τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς και τὰ ἐκ τούτου ἄτοπα θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον.

Εἶναι μακρὴν νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα τίνας ἐκ τῶν πολιτῶν οἱ νόμοι καλοῦσιν εἰς ἐνάσκησιν τοῦ ὑπερτάτου πολιτικοῦ δικαιώματος, τοῦ δικάζειν τοὺς συμπολίτας των, » και τίνι τρόπῳ ἐνόμισεν ὁ νομοθέτης ὅτι ἐξασφαλίζει εἰς τὸν πταίσαντα πολίτην δικαστῆς ἀκεράτους, πεπειραμένους, συνετοὺς, εὐσευειδήτους, ἐλευθέρους. Ἐαὐτὸ τὸ γνωρίζουν πλέον και οἱ παῖδες· ἐκείνο ὅμως ὅπερ πρέπει νὰ μάθωμεν ὅλοι εἶναι ὅτι παρ' ἡμῖν, ἀπὸ νοθείαν εἰς νοθείαν τοῦ θεσμοῦ, τὰ ὀρκωτὰ δικαστήρια κατήντησαν δικαστήρια νευροσπάστων, ἄνευ ἐλευρίας, ἄνευ θελήσεως, και δοῦλα τοῦ χρηματικοῦ ἐπιδώματος· ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν τοὺς συμπολίτας ἐγένετο ἐπάγγελμα ψωμισμοῦ εἰς τὰ ἄχρηστα τῆς κοινωνίας σκεῆ και δῶρον τῆς πολιτικῆς εἰς τὴν ὑποστάθμην τῶν κομμάτων.

Πῶς καταρτίζονται παρ' ἡμῖν οἱ γενικοὶ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων και ποῖον ὑρίζεται ἐλεγχον ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν; Οἱ δήμαρχοι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν πολιτῶν τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου τίθησι, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, κουρδόμενος και ἄκουρος. Ὅσοι τῶν δημοτῶν ἔχουσιν ὄντως τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου και δύνανται νὰ ἐνασκήσωσι πρεπόντως τὴν ὑψηλὴν λειτουργίαν, ἀλλ' ἀποστέρουσι τὴν ἐνάσκησιν τῆς, εὐρίσκουσιν εὐκόλως τὸ μέσον νὰ μὴ περιληφθῶσιν εἰς τὸν κατάλογον· ἄλλως τε δὲν κινδυνεύουσι νὰ περιληφθῶσιν εἰς τοὺς κληροθετούμενους, διότι οἱ ἄλλοι, περὶ ὧν ἀμέσως κατωτέρω, δι' ἄλλων μέσων, θὰ ἐκλεχθῶσι και θὰ κληρωθῶσιν ἀφευκτως.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ νόμου τὸ καθῆκον τοῦ ἐνόρκου δὲν εἶναι τακτικὴ λειτουργία, ἀλλ' ὑποχρέωσις, ἡ μᾶλλον δικαίωμα, ὑπερπαρέχειται διὰ κλήρου εἰς τοὺς μᾶλλον εὐπολητῶν πολιτῶν. Παρ' ἡμῖν ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐνόρκου κατὰ τὰ τελευταία ἰδίᾳ εἶτη, ἐγένετο ἐπάγγελμα περιζήτητον εἰς τὴν πολυἀριθμὸν τάξιν τῶν θεσπιθῶν, οἵτινες στερούμενοι τῶν προσούτων ἄλλων μισθοφόρων θέσεων, ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐνόρκου ὅπερ παρέχει μικρὰν ἀμοιβήν και τινα τυχερὰ ἐνίοτε.

Και ἰδοὺ τὰ ἐπαρχικὰ συμβούλια προτείνουσιν ὡς ἐνόρκους τοὺς συστατιομένους ὑπὸ τῶν κομμάτων, τοὺς οἰκείους και φίλους. Ἄφ' ἐτέρου ὁ Νομάρχης, ἐξασκῶν τὸ δικαίωμά του και προσθέτων τὸ μερίδιόν του, τὸ μὲν ὑποκύπτει εἰς τὰς ἰδίᾳ ἀπαιτήσεις τῶν κομμάτων, τὸ δὲ εἰς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ὅστις κρίνει ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ κάμῃ ἡ ἐνόρκους τὰ μᾶλλον πεισθίνα τῆς ἐκλογῆς του σκεῆ, ἔτινα εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οἱ ἐξάδελφοι τῶν κλητῶν, τῶν ὑπαλλήλων και τῶν ὑπηρετιῶν του.

Ὅτῳ παρασκευάζεται τὸ ὑλικὸν και ἐκ τούτου θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς κληρωτίδος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων ἐκάστης συνόδου. Ἐάν ἡ κληρωσις ἡ γὰρ

νομένη παρά του 'Εφειτείου ητο γνωσία, ήθελέν
έως μετριάσει τας άτοπίας της προσελεύξεως,
άλλά δυστυχώς την νοθείαν διευκολύνει, εις τον
τελευταίον βαθμόν, τό 'Εφειτεον, σπερ την κλή-
ρωσιν διενεργεί εικονικώς και δέν γνωρίζομεν πώς
καταρθοῦν νά έξάγη εκ της κληρωτίδος όσους και
όποιους ένόρκους θέλει ο Εισαγγελεύς των 'Εφειτών.

Ούτω εις την κατάρτισιν των όριστικων κα-
ταλόγων των τακτικων ένόρκων, ούδέν συντρέχει
πό δυνάμενον νά παρέχη έγγυήσεις ύπερ της ά-
μέμπτου άπονομής της δικαιοσύνης, ή θέσις του
ένόρκου και ή ηγεσία θέσις περιζήτητος, χάρις, φου-
σφέτιον τέλος εις του; επίκτητους αυτό άντί-
σάσει θυσίας, έξήρηται δέ ή έπιτυχία της θέ-
σεως εκ μόνης της θελήσεως του Εισαγγελέως των
'Εφειτών.

Εξετάσωμεν ήδη τίνας υποδεικνύει συνήθως ο
Εισαγγελεύς ως ένόρκους κατά την ένόπιον του
'Εφειτείου κλήρωσιν. Διά νά μή μακρυγοώμεν, ο
Εισαγγελεύς υποδεικνύει εκείνους όστινες, κατά
την κρίσιν του, έπαυσαν ολοσχερώς ν' άκούωσι
της φωνής της συνειδήσεώς των και παραδίδουσι
δεσμίαν την κρίσιν των ολοκλήρωμα εις τό ψυ-
χίον της έκλογής των. Άνακεφαλαιούσιντες έπα-
ναλαμβαίνουμεν ότι ή θέσις του ένόρκου έγένητο, διά
μίαν τάξιν άνθρωπων, βιοποριστικόν έπάγγελμα,
όστις δέ θέλει νά έξασφαλίση επί μακρότερον χρό-
νον εις έκυτόν τό έπάγγελμα, πρέπει νά υποτάξη
την ψήρον του, την κρίσιν του και την θέλησιν
του εις την γνώμην του Εισαγγελέως. 'Επί έκά-
στης δίκης πρό της συζητήσεως νά λαμβάνη δικ-
ταγάς περί τής έτοιμγορίας, οδηγίας περί του
βαθμού της ένοχής του κατηγορουμένου, και μίαν
ή δύο άπειλάς περί άπαρεγκλίτου τηρήσεως των
προσταγμάτων, μετά δέ την δίκην νά πηγαίη
νά ψωνίξη διά την οικίαν του Εισαγγελέως και νά
εγάζη περίπατον του; σκύλους του. Τοιουτοτρό-
πως τινές των ένόρκων έγέγοντο ισόβιοι, αλλά
τό έρωτικόν σύστημα παρ' ημίν έπομπεσθη.

Τοιουτοτρόπως εις τά μακρογυδιαι ή γνώμη
και ή θέλησις του Εισαγγελέως ύπεκατεστάθη
εις την συνειδήσιν και την ψήρον των έρωτικων
και ούτω τά δωδεκαμελή δικαστήρια έγέγοντο
μονομελή. Κάθηνται μόν εκεί έφ' ύψηλου δώδεκα
δικασται, αλλά κάθηνται ένα πληρώσωσιν ένα
τύπον και νά συμπληρώσωσι τό κενόν της εικόνας,
κατά τά λοιπά είναι ώς νά μή έκάθηντο ποσώς,
άρκει ότι παρερρίκεται ο Εισαγγελεύς.

Πού τότε αί έγγυήσεις και αί άσφάλειαι αί εκ
του έρωτικου συστήματος; Διά τά έσφοδότερα
έγκλήματα, διά τά πλημμελήματα, δικαζόμεθα
ύπό πέντε νομομαθων και πεπειραμένων δικαστων,
διά τά μέγιστα, τά μακρογυήματα, ή τόχη ή-
μων ή έλευθερία, και ή τιμή ήρτηνται εκ της άν-
τιλήψεως και της πεποιθήσεως ενός μόνον δικα-
στικού προσώπου, σπερ πολλάκις ούδέν παρέχει
έγγυυον όρθης και άμερολήπτου κρίσεως.

Ή δύνατο νά ητο και τοῦτο άνεκτόν μέχρι τινός
έάν τας θέσεις των εισαγγελέων των έφειτών κα-
τείχον πάντοτε πρόσωπα εμπνεόντα πλήρη έμ-
πιστοσύνην; δυστυχώς άφ' ης και αί θέσεις αυται
έγένοντο κτήματα της πολιτικής και διατίθενται,
ώς επί τό πολύ, εις τούς βευστοτέρους χαρακτή-
ρας, τό έρωτικόν σύστημα, εις την νοθείαν εις
την περιήληθε, ού μόνον ούδένα των όρων αυτού
πληροί, ού μόνον δέν άσφαλίζει τά άτομα κατ'
άδίκου κρίσεως, αλλά είναι και διηνεκής άπειλή
κατά της ήμετέρας έλευθερίας.

Εις προσεχή φύλλα θέλομεν εξετάσει τό παρ'
ημίν έρωτικόν σύστημα και ύπό άλλας έπόψεις,
έλπίζομεν δέ νά πείσωμεν όλους ότι έπέστη ή
στιγμή καθ' ην πρέπει ο θεμελιώδης ότος ημων
θεσμός νά διαρρυθμισθη και ιδρυθη επί άσφαλε-
τέρων βάσεων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τό ένταῦθα έδρεθον Σύνταγμα δέν έχει τόν
κατάλληλον χώρον πλησίον της πόλεως εις στρα-

τιωτικά γυμνάσια τοῦτο ούσιωδώς παρακωλύει
την εκγύμνασιν του, εις άκρον δέ περιάγει άμη-
χανίαν τούς διοικούντας αυτό. Ούδεις ποτέ έφ-
ρόντισαν έγκαιρώς νά κρατήσῃ, διά την τοιαύτην
έθνικην ανάγκην, άδιάθετον έν γήπεδον, καθ' ην
έποχην ο περι την πόλιν χώρος ητο άσκεπής και
ή άξία του έλάχιστη Ούτω ή πόλις ημων άπο-
βαίνει άκατάλληλος ως έδρα στρατιωτικού σώ-
ματος άξιου λόγου, ή δέ περαιτέρω παραμονή έν-
ταῦθα του συντάγματος δέν έπιτρέπεται άνευ
σπουδαιοτάτης ζημίας.

— Πάλιν την παρελθούσαν Κυριακήν έγένητο
συνάθροισις πολιτων έν τη ένταῦθα « Γεωργίου »
και πάλιν άπηγγέλθη πατριωτικός λόγος ύπό
του κ. Α. Άσημακάρου όστις κατέληξεν εις δη-
μοψήφισμα διαβιβασθόν τη Κυβερνήσει. Φρονούμεν
ότι είναι καιρός νά τεθη πλέον τέρμα εις τό στά-
διον τοῦτο των λόγων και των ψηφισμάτων. Άρ-
κετά είπομεν και έψαφίσαμεν μέχρι τοῦδε: Έως
έκάμαυεν και κατέχρησιν των λόγων, ήθε δ'
ο καιρός των έργων. Δέν δύναται νά θεωρηθη
πλέον σοβαρά παρ' ημίν πάντα έκδήλωσις αίσθη-
μάτων, άν άμμεσον άποτέλεσμα δέν έχει πατριω-
τικήν τιμήν πρῶξι ν, ή ο υ σ ί α ν, ή ε ί σ φ ο -
ρ ά ν εις τας ανάγκας της πατρίδος.

— Πατριωτικότερα και πρακτικότερα ύπήρξεν
ή επί του προκειμένου ένέργεια του έντκιθα έμ-
ποροδιομηχανικού συλλόγου « Πάτριαι » όστις διά
του Προεδρείου αυτού διενήργησε την έγγραφην
των μελών αυτού και άλλων εις τό Πατριωτικόν
δάνειον.

— Εύτυχώς όσα επανειλημμένως έγγράψαμεν
περί της κατάστασεως του ένταῦθα στρατιωτι-
κού θεραπευτηρίου και της ανάγκης της θελιώ-
σεώς του, εῦρον ήνώ παρὰ τοις έπιτετραμμένοις
τά του στρατού ένταῦθα: εὐχαρίστως μακθάνομεν
ότι ή διοίκησης του ένταῦθα Συντάγματος έμίσ-
θως κατάλληλον σίκκιμα ένα ιδρύθη έν αύτῷ τό
Στρατιωτικόν θεραπευτήριον, τό του κ. Νικολ.
Καρέλη έν τη άνω πόλει, σίκκιμα εὐρύχωρον, εὐ-
άερρον και εὐήλιον.

— Ο μεταξὺ των ήπογραμμάτων του παρ'
ημίν Πρωτοδικείου, διαπρέπων επί ικανότητι
και φιλοπονία κ. Γ. Πετρόπουλος διορισθη
γραμματεὺς παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Κυπριασάας,
έσμεν δέ πεπεισμένοι ότι θέλει διακριθῆ έν τη ά-
νωτέρα ταύτη υπηρεσία, ως διακρίνεται ένταῦθα
και έν τη κατωτέρα.

— Η παραγωγή του οίνου έν Γαλλία κατά
τό 1885 άνήλθεν εις 28, 536, 000 εκατόλιτρα.
Κατά τό 1884 ή παραγωγή αυτού άνήλθεν εις
34, 780, 000 εκατόλιτρα, και κατά τό 1883
υπερέβη τα 36,000, 000, εκατόλιτρα, ώστε ή
παραγωγή του ένεστῶτος έτους είναι πολύ κατω-
τέρα των προγεγεσμένων, πλην της του 1879 ήτις
άνήλθεν μόνον εις 25, 769, 000 εκατόλιτρα. Με-
ταξὺ των αίτιων των προκαλεσάντων την έλάτ-
τωσιν ταύτην της παραγωγής κατά πρώτον λόγον
είναι ή φυλλοξήρα, κατά δεύτερον δέ αί βροχαί
αίτινες εις πολλά μέρη εκώλυσαν την ώρίμανσιν
των σταφυλων.

— Αί όδοι της πόλεως ημων εις τινα ιδία μέ-
ρη κατέστησαν άδιάβατοι, ένεκα των τελευταίων
βροχων και της μακρας παραμελήσεώς των ού-
δέποτε ή πόλις ημων παρέστησε και ύπό την έ-
ποψην ταύτην οίκτροτερον θέαμα της: έγκαταλεί-
ψεώς της. Βμάθομεν ότι τό δημοτ. συμβούλιον
έψήφισε μικράν δαμάνην διά την πρόχειρον έπι-
σκευήν των οδων της πόλεως και ότι ο κ. Νομάρ-
χης αναγνωρίζων την ανάγκην ταύτην ένέκρινε
την δαπάνην αυτήν αυθαρσί. Άς έπιληφθώσιν
λοιπόν όσον τάχιστα του έργου.

— Και αί έξοχικαι όδοι ημων ένεκα των τε-
λευταίων βροχων και πλημμυρων υπέστησαν ση-
μαντικήν βλάβην, τινές δέ εξ αυτων υπέστησαν
τοιούτην φθοράν, ώστε ή δι' άμαξων συγκοινωνία
διεκρίθη έν αυταις τελείως. Και περί των έξοχι-
κων οδων έμερήμησε τό Δημοτικόν συμβούλιον,

διά της έπιψήφισεως ποσού τινός χρηματικού εις
έπισκευήν των.

— Άκόμη εξακολουθεί ένταῦθα βαρὺ χει-
μῶν μετά τας άφθόνους βροχάς των περασμένων
ημερων, έπήλθον ψύχη και παγεροί σφοδροί άνε-
μοι. Η κατάσταση αυτή του καιρού παρεμποδί-
ζει την καλλιέργειαν των κτημάτων, ήτις ένεκα
τούτων υστερήσε μέχρι τοῦδε.

— Η νόσος ήλαρ λυμαίνεται πρό ημερων την
ένταῦθα παιδικήν ηλικίαν τῶ πλειότερα των παι-
διων υπέστησαν την νόσον, εύτυχώς αυτή δέν φέ-
ρει κακὴν χαρακτήρα και ολίγιστα υπέκυψαν
κατ' αυτήν.

Εν Πάτριας τῆ 30 Ιανουαρίου 1886.

Πρός τον κ. Δημήτριον Δάραν
Άνέγγων όσα μοι άπευθίνατε διά του τελευ-
ταίου φύλλου του 'Εμπρο. Παρατηρητοῦ». Εύκτι-
ρα δέ την έν τῷ συββάμματι εκείνω αξιοθήρητον
σύγγυσιν των ιδεων και μετ' άνδίας αναγκάζομαι
νά συμμεθέξω συζητήσεως διόλου λογικής.

Συγχύζετε οίκτροως, αξιοτίμηε Κύριε, την ιδιό-
τητα ύφ' ην έγώ παρίσταμαι εις την διαφοράν
την ύφισταμένην μεταξὺ 'Υμων και του Διευθυ-
του του ένταῦθα αεριοφωτος κ. Τζούκολη, ήτις
είναι άπλῶς ή του δικηγόρου της εργολαβίας
του ίδιου αεριοφωτος, προς την ιδιότητα του δι-
αχειριστου της εργολαβίας ταύτης, έταίρου αυτής,
ή κατ' άλλον τρόπον ύπευθύνου εις τας πράξεις
της: με έκλαμβάνετε, φαίνεται, ως Διευθυντήν
του αεριοφωτος, ή διαχειριστήν, ή έταίρον εις τά
καλά και εις τά κακά, έν τη συγγύσει δέ ταύτη
μοι άπευθύνετε έπιτιμήσεις, παρατηρήσεις και
έρωτήσεις, αίτινες και άν ύποθεθῶσι βάσιμοι, (δ-
περ τά μάλα άμφίβολον) δέν έπρεπε ν' άπευθύ-
νωνται εις έμέ.

Δέχομαι προς στιγμήν και προς χάριν σας ότι
όλα τά κατά του κ. Τζούκολη παράπονά σας εί-
ναι αληθή και εύλογα: ότι δέν έτήρησε δηλονότι
την προς τον Σύλλογον σας ή ύμῶς οφειλο-
μένην άβροφροσύνην, ότι ψεύδεται εις τας δικαιο-
λογίας του, ότι τέλος είναι ο άνθρωπος όποιον
θέλετε νά τον παριστάτε. Τί προς έμέ όλα ταῦτα,
γεγόμενα έξωδίκως και άνευ της συμπράξεώς
μου; Άπό ποτε οί δυστυχεῖς δικηγόροι φρο-
τόνονται εις την βράχην των τας άμαρτίας τῶ
πελατῶν των και εῖνε ύπευθίνοι επί τη συμπε-
ριφορῶ των; από ποτε δικηγόρος και πελάτῃ
άποτελοῦν ένα πρόσωπον έμοούσιον και άδια-
ρετον; Διατί λοιπόν με παρενοχλείτε έν τη ά-
λία του ιδιωτικού μου βίου και έν τη ένασκή
του επαγγέλματός μου; Πῶς ήθέλατε χαρακτη-
σει ύμεις εκείνον όστις ήθελε τολμήσει νά συζητήσῃ
δημοσίᾳ τίνι τρόπῳ έμμευεσθαι και τίνι τρόπῳ συ-
ναλλάτεσθε; Τί εῦρίσκετε ύμεις άξιον δημοσίας μομ-
φής εις την υπεράσπισιν του κ. Τζούκολη ήν άνέλα-
βον; διεξήγαγον αυτήν δι' άνηθικων μέσων; εάν εί-
τοιούτην γνώμην περί της υπερασπίσεώς μου
χρετεταύτην έδύνασθε νά εῖψητε δημοσίᾳ και νά την
στιγματίσητε δημοσίᾳ. Δέν ήκουσα έπιτιμήσεις
όποταν μοι έλαχεν ή ένόπιον του μακρογυσι-
δικείου υπεράσπισις του Πετιμεζᾶ ή Πετράδου,
τά παράδοξα μοι έπιφυλάσσοντο ν' άκούσω εκ
του στόματός σας.

Έγώ έν τη μεταξὺ καταναλωτῶν αεριοφωτος
και της ένταῦθα Διευθύνσεως αυτού διαφορά,
εάν εὐθύνωμαι, εὐθύνωμαι μόνον ότι επί τη θέ-
σει των ύφισταμένων έγγραφων και την έρμη-
νειαν των κειμένων νόμων, έγνομάτευσα ότι ή
εργολαβία έχει τό δικαίωμα ν' αύξομιοῖ την
τιμήν του αερίου, έντός του άνωτάτου όρου του
έρισθέντος διά του καταστατικού της εργολαβί-
ας συμβολαίου. Έάν έχω την άτυχίαν νά μή
σᾶς άρέσκῃ ή γνώμη μου αυτή, δέν με μέλλε-
ποσώς, διότι δέν σᾶς θεωρῶ οὔτε άρμόδιον. οὔ-
τε ικανόν ν' άποφαινεσθε περί τοιούτων οὔδ'
μάτων την γνώμην μου ταύτην έπίσχυσε.

γνώμη των άλλων δικαστηρίων συνοδών μου, εν συμβουλίω αποφανόντων, την κύρωσιν ε' αυτής απεκδέχεται εν των δικαστηρίων αποφάσεων αιτίνας εκδοθήσονται λίαν προσεγώς.

"Όσα μοι απευθύνετε περι τής ενώπιον του πλημμελειοδικείου γενομένης παρ' έμου υπερασπίσεως του κ. Τζούκολη μαρτυρούσιν ότι δεν αντελήφθητε ορθώς των λόγων μου και εξαλάβετε άλλ' άντ' άλλων, και ότι ουδεμίαν έχετε ορθήν ιδέαν περί των δικαιωμάτων και των καθηκόντων τής υπερασπίσεως. Δέν γνωρίζω εάν ύμεις συνήθως σταθμίζετε τους λόγους σας ή ου πριν ή έπιλησθήτε έγω ήως έπιλήθων ενώπιον του δικαστηρίου έχω πάντοτε υπ' όψιν μου των σεβασμών ον όφειλω εις έμμανδόν και τον προς το δικαστήριον εις άπελθόντομαι και σταθμίζω τους λόγους μου πριν τους εξαγγείλω άπόδειξις δε ότι και εν τή περι τής πρόκειται περιπτώσει δεν παρεξέβην του πρέποντος, είνε ότι ο κ. Πρόεδρος ούτε με διέκοψε, ούτε παρατήρησιν τινα μοι άπηύθυνεν, ως είχε καθήκον και δικαίωμα να πράξει, εάν εν τή ρύμη του λόγου ήθελον άμφοτερότερον την τιμιότητα τινός των εν τή δίκη εκείνη ενδιαφερομένων, ως ύμεις εξαλάβετε ουδ' ό έμμέτερος δικηγόρος, διακρινόμενος επί ευφύτη και δικηγορικη έμπειρία, παριστάμενος και έπιλήθας μετ' έμέ, ήθελεν άφίσει τοιούτιον άπρεπή ύπαντιγμόν άνω άπαντήσεως ή άντικρούσεως κατά την άγορεύσιν του. Δέν έπρόκειτο εκεί περι τής τιμιότητος ουδενός ουδ' ήτο κίνσος το δικαστήριον κατ' εκείνην την ήμέραν. Έγώ χακτηρίζων την διαφοράν ήτις είχε προαγάγει την ποινικήν δίκην εκείνην, ειπον ότι ήτο άπλή διαφωνία των συμβληθέντων περι όρου τινός του συμβολαίου των, εξακολουθών ειπον: κτί γίνεται εις όλον τον ευνουμούμενον όσον εις παρομοίαν περιστασιν; τί κάμνουσιν οι συνετοί και τίμιοι άνθρωποι; προσέθηκα, απροσφεύγουσιν εις δικαιοσύνην ή τα δικαστήρια και υποκύπτουσιν τάς αποφάσεις ή προκαλοϋσιν." Έγώ εν των λόγων μου τούτων εξαγάγετε εξ αντιδιαστολής το συμπέρασμα, ότι όστις δέν πράττει ούτω, κατ' έμέ, δέν είναι τίμιος. "Όχι, αξιότιμε Κύριε, δύναται να μη πράττη ούτω και να ήναι τίμιος, αλλά να μη είναι συνετός" και ήως τοιαύτη τις ιδέα να ένοπήρχεν εις τους λόγους μου.

Δέν ούκ ήρεσαν, φαίνεται, προσέτι και όσα εξέθηκα υπερασπιζόμενος τον κ. Τζούκολην, δικαιολογών ή εξηγών την άμεστον τής κατ' αυτού κατηγορίας εισαγωγήν εις το άκροατήριον, σιγμά. τίτων την ένεργείαν σας ήτις προηγήθη τής κατηγορίας, του λιθέλλου σας και τους ύμετέρους σελάλιδας. Έπ' όσον, ως δικηγόρος, ενόμιζον ότι πάντα ταύτα έπρεπε να ρεθώσιν ενώπιον του δικαστηρίου, προς πληρεστέραν υπεράσπισιν του πελάτου μου και έχω την συνείδησιν των καθηκόντων τής υπερασπίσεως, δέν έδυνάμην να τά παραλείψω, δια να μη εκθέσω ένεργείαν, είτε εκ συλλόγου προερχομένην είτε εξ άτομου, ή εν περιπτώσει έφρόνου άπρεπεστάτην και σκοπόν έχουσαν την παραπλάνησιν τής δικαιοσύνης.

Έάν έλυπήθητε διότι δέν κατεδικάσθητε, δια να παρέξητε έαυτον έκούσιον θυμα εις την καινήν ευνομίαν, έγω θαυμάζω την άυταπαρνησίαν σας, αλλά δέν έδυνάμην να ευχαριστήσω τον άγιον τοϋτον πόθον σας' τά περι τούτου παράπονά σας απευθύναι εις το δικαστήριον το όποιον σας ήθώωσαν.

Έάν δέν έπιλαμδάνωμαι εν τή παρούση τής κυρίας υποθέσεως, το πράττω διότι δέν θέλω να υπολάβω τις ότι δια τούτου σκοπόν προιθεμαι να προκαταλάβω την γνώμη των δικαστηρίων εις την κρίσιν των όποιων υποκειται άκομη ή υποθέσις αυτή, πράγμα όπερ ύμεις με πολλήν έλαφράν συνείδησιν έπράξατε και δια τής ταυ διατριβής σας και δι' άλλων πολλών σχετικών ενεργειών σας. Ίσως ειθε δικαιολογημένος ούτω, διότι καθό μη νομικός άγνωσις πόσον

ή πωσών κα αβη είνε αξιότιμος Διά τον έδον λόγον κα εωλκισα την δημοσίευσιν σχετικής προς ύμην άπαντήσεως του κ. Τζούκολη, ήτις δημοσιεύθηται μετά την έκδοσιν των αποφάσεων και ήτις δημοσιευομένη, ήως πείση πολλούς περι του ότι και ό δυστυχής ούτος δέν είναι αξίος τής άγίας άγανακτησεώς σας

Έμέτερος
Κωνστ. Φιλόπουλος.

Προς τους εϋεργέτας, δωρητάς και συνδρομητάς του ένταύθα Πτωχοκομείου
« Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΗΔΡΕΑΣ. »

Αξιότιμοι Κύριοι!

Μεταιωθείσης τής συνελεύσεως τής γενομένης την παρελθούσαν Κυριακήν, συνεπεία τής μη άπαρείας κατά το ύπ' αριθ. 16 άρθρον του καταστατικού, παρακαλοϋμεν ύμεις, όπως συνέλθητε και αϋθις την έλευσομένη Κυριακήν 2 Φεβρουαρίου και ώραν 3 μ. μ. εν τή αίθούση του ίδιου καταστήματος, όπως εκλέξητε την νέαν Διοικητικήν έπιτροπήν. Έπιμνησκόμεν δε Έμιν ότι συμφώνως προς το καταστατικόν άπαρτίαν άποτελοϋσι όσα καί αν συνέλθωσι μέλη.

Πάτρα 31 Ιανουαρίου 1886.

- Η Διοικητική Έπιτροπή
Ν. Χηδόπουλος
Ν. Βενεσιανόπουλος
Γ. Μακρυγιάννης
Α. Κολλας.
Φρεδ Βουδ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Των προσφιλών ήμων συζύγου και πατρός,
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΛΤΕΖΟΥ
υίου και αδελφού
ΦΡΙΑΔΕΡΙΚΟΥ Δ. ΜΑΛΤΕΖΟΥ

τελούμεν μνημόσυον την προσεχή Κυριακήν 2 Φεβρουαρίου εν τή ναφ' του Εθαγγελισμοϋ

Παρακαλοϋμεν τους συγγενείς και φίλους να ευχαριστούμενοι παρευρεθώσι και ένώτωσι τάς δεήσεις των μεθ' ήμων.

Η σύζυγος και μήτηρ
ΙΩΑΝΝΑ Δ. ΜΑΛΤΕΖΟΥ

Τά τέκνα και αδελφοί

- Σοφία Δ. Μάλτεζου
- Χαρίκλεια »
- Θεμιστοκλής »
- Καλλιόπη »
- Μαρία »

Α Γ Ω Γ Η

τής έμπορευσιτικής Άδελφοί Θ. Μουστακή κατοίκου Πατρών κατά
Στέργιου Ι. Γάικα και αδελφών Χ. Σπυροπούλων κατ. Άγρινίου, του πρώτου άγνωστου διαμονής. Ένώπιον του έμποροδικείου Πατρών. Ο Στέργιος Ι. Γάικας έμπορος ών και δι' έμπορικην αίτησιν εξέδοτο και άπεδέχθη το από 23 Ιουνίου 1884 γραμμάτιον εις διαταγήν μας δια δραχμάς Ν. 680 έκδοθέν και πληρωτέον εν Πάτραις και λήγον 23 Ιουνίου 1885 και έντεϋθεν μάς όφειλει το εϊρημένον ποσόν μετ' συμπρωνημένου τόκου 12 τοίς 0/0 από τής λήξεως μέχρι έξωρλήσεως, ή δε έταιρία Άδελφοί Χ. Σπυροπούλοι ώς πρωτεγγυητής εν τή αϋτῃ γραμματίῳ έγγυήθη προς ήμάς την πληρωμήν αϋτου' έπομένως είναι ύποχρεος άλληλεγγύως ή έταιρία Άδελ. Σπυροπούλοι

μετά του Στέργιου Γάικα και δια προσωπικής των μελών της κρατήσεως και του Στέργιου Γάικα να μάς πλειώσῃ το εϊρημένον ποσόν άφου έμπορος ήτο και χάριν κερδοσκοπίας έγγυήθη.

Διά ταύτα

Καλοϋμεν τους αντίδικους προς συζήτησιν τής παρούσης και εξαιτούμεθα να γίνη δεκτή ή παρούσα άγωγή μας να υποχρεωθώσιν οι αντίδικοι πάντες άλληλεγγύως και δια προσωπικής των κρατήσεως ως και των μελών τής έτερίας αδελφοί Σπυροπούλοι να μάς πληρώσωσιν δραχ. 680 νέας έντόκως 12 τοίς 0/0 από 23 Ιουνίου 1885 μέχρι έξωρλήσεως' να καταδικασθώσιν εις τά έξοδα.

Ο άρμόδιος κλητήρ έπίδοτω νομίμως την παρούσαν προς τον κ. Εϊδαγγελέα των εν Πάτραις πρωτοδικών, δημοσιευθήτω δε ή παρούσα δια τής εφημερίδας ή «Φορολογούμενος»

Πάτραι 22 Οκτωβρίου 1885.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος
Α. Πικραμμένος

Ο επί τής πτωχεύσεως του Κωνσταντίνου ωργοπούλου Βίσηγητής έμποροδικός Γεώργιος Κοζάκος.

Καλεϊ τους εξελέξαντας και βεβαιώσαντας τά δανειά των ένόρκως δανειστάς τής άνωτέρω πτωχεύσεως, όπως έμφανισθώσιν εν τῷ καταστήματι του έμποροδικείου Πατρών και ενώπιον ήμων την 6 Φεβρουαρίου ε. ε. ήμέραν Πέμπτην και ώραν 3 μ. μ. ότε θέλει συγκροτηθή συνέλευσις, καθ' ήν, θέλωσιν εξατασθῃ αί ύπό του πτωχεύσαντος ύποβληθείσόμενα περι δικαστικού συμβιβασμοϋ προτάσεις.

Πάτραι την 30 Ιανουαρίου 1886.

Ο εισαγητής
Γ. Κοζάκος
Ο υπογραμμάτευς
Α. Ασμηάκαρος.

Διά το άκριβές τής αντιγραφής
Πάτραι αϋθημερόν
Ο πληρεξ. των συνδικών δικηγόρος
Κ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τ ρ έ ξ α π ε

Οι καπνίζοντες εις την αποθήκην τής οικίας των κληρονόμων Κ. Εθαγγελίτου όπου πωλοϋνται:

- 1) Καπνά εις δέματα χονδρικός Θεσσαλίας και Λαμίας μυροδάτος τής πρώτης ποιότητος.
  - 2) Καπνός κομμένος Α' ποιότητος και μυροδάτος λιανικός δραχ. ν. κατ' όκάν 7
  - 3) Λαμίας, κομμένος επίσης » 6
- Τσιγαρέτα κατά χιλιάδα
Θεσσαλίας μυροδάτια δρ. ν. 16.
Λαμίας » » 14.

Πέταλα. — Εϊδοποιϋνται οι ενδιαφερόμενοι ότι εν Πάτραις συνεστήθη αποθήκη πετάλων ίππων και ήμιόνων προερχομένων εκ του άτμομηχανικού έργοστασίου Κερκύρας και πωλοϋνται προς 60 λεπτ. νέα εκάστην όκάν.

Οί βουλόμενοι άποταθήπωσαν εις το ένταϋθα έμπορικόν γραφείον τής έταιρίας Κρεμίδας και Μπροετάουερ.